

Mystikere og forfalder til Trolddom! . . . Men du var nu altid et lille Stykke af en geheim Drømmer, Junker Torben!»

»Du tror med andre Ord ikke paa den Mulighed, at —«

»Gudbevares! Alt er muligt! Dersom du vilde fortælle mig, at Maanen er den synlige Bagdel af en Gud, der har vendt os Ryggen, saa turde jeg ikke benægte det. Men jeg for min Del holder mig til de fattige Kendsgerninger.«

»Men det er jo netop Kendsgerninger, jeg har villet undersøge. Og de Iagttagelser, jeg mener at have gjort paa mig selv, bekræftes af Andre. I vor egen Landalmue f. Eks. er — ganske ureflekteret naturligvis — Fornemmelsen af en kosmisk Indvirken paa Blodet og dets Kraft slet ikke noget ualmindeligt. Det har jeg ogsaa faaet mundtlig konstateret af den gamle Kone, der passer mig; og hun har en lang Erfaring at tale af.«

»Mener du den lille Kælling, der lister omkring her? Ja, hun ser jo rigtig ud, som om hun var kommen flyvende hertil paa et Kasteskaft.«

»Naa ja, men der findes altsaa ogsaa literære Vidnesbyrd af videnskabeligt uddannede Mænd fra alle Tidsaldr. Jeg kunde nævne en Autoritet som Tyge Brahe, dersom jeg ikke var bange for at blive mistænkt for ogsaa at tro paa Astromanti. Men — for